

'Ik leef hier mijn eigen droom'

Hoe vergaat het Nederlandse sporters en trainers in het buitenland?

Naam: Hans Denissen (30)
Sport: voetbal
Bekend van: Willem II (26 duels, 4 doelpunten), RBC, MVV en Emmen.

IWAN TOL

Wie: Hans Denissen

Waar: New York, Verenigde Staten

'Laatst was Demy de Zeeuw hier op proef. We kennen elkaar nog van Jong Oranje. Waar in zijn carrière een stijgende lijn kwam, is die van mij gestagneerd. Ik raakte geblesseerd bij Willem II, begon van club naar club te hoppen. Na Emmen kon ik zelfs nergens een contract krijgen. Dat waren donkere maanden, waarin ik al bezig was iets buiten het voetbal te vinden. Amerika was in feite een laatste strohalm. En zie nu eens: ik leef hier mijn eigen droom.

'De eerste keer dat ik met mijn vrouw door New York liep, zal ik niet snel vergeten. Het begon te sneeuwen en het was net of we door het decor van Home Alone liepen. Er gebeurt hier eigenlijk altijd iets bijzonders: een filmopname, een opening. Vorige week ging ik met teamgenoten wat eten. Stapte Fonzie zomaar het restaurant binnen, je weet wel, die acteur. Geweldig.

'Met Cosmos spelen we in de tweede divisie. Die bestaat pas vier jaar. Ik heb op velden gespeeld waarop de lijnen van het American Football nog stonden. Moest je goed opletten. Ik heb ook in een oud honkbalstadion gespeeld, in Tampa, Florida. Daar was een vierkant veld rechthoekig gemaakt. Achter de dug-out lag nog een hele strook gras.

'Zeker in het begin dacht ik weleens: waarin ben ik terechtgekomen? Het voetbal heeft hier nu eenmaal niet de historie van Nederland. Maar goed, het wordt steeds professioneler. Volgend seizoen komt Raúl naar New York Cosmos. Geen kleine jongen.

'Ik ben fullprof. Meestal trainen we één keer per dag, 's ochtends. Daarna ga ik naar huis, naar Long Island. Samen met vrouw en dochtertje van 3 gaan we dan wandelen in het park of op het strand. We hebben al veel gezien: Ground Zero, het Vrijheidsbeeld. Tegelijk staat er van alles op het wensenlijstje: een helikoptervlucht boven Manhattan bijvoorbeeld.

'Mijn vrouw houdt een blog bij. Moet je maar eens opzoeken: Laura Denissen, story of a soccer wife. Ze schrijft over wat we zoal meemaken hier en wat leuke plekjes zijn voor toeristen die naar New York komen.

'Wat mij opvalt: alles gaat gehaast in New York, niemand neemt de tijd om zijn koffie rustig op te drinken. Dat doen ze in de loop, op weg naar kantoor. Ik vind het heerlijk om in de Starbucks te zitten en te kijken hoe ze dat nou doen, al die gestresste mensen. En Amerikanen vragen altijd aan je hoe het gaat. Dat is grappig, want ze menen er niets van. Soms maak ik een grapje en begin ik een heel verhaal, maar dat is dus niet de bedoeling.

'Ik zou hier best willen blijven. Maar als iemand weet dat een carrière niet uit te stippelen valt, ben ik het wel. Raúl komt natuurlijk. Die speelt op mijn positie. Dus dat is niet zo goed nieuws. Aan de andere kant: op de bank zitten voor Raúl is geen schande. Wie weet kan ik hier mijn trainerspapieren halen en blijf ik in New York. Hoeveel mensen willen hier niet wonen? En wij krijgen er gewoon voor betaald. Echt waar, ik kan bijna niet uitleggen hoe gelukkig we daarmee zijn.'